

Sobota, 16 września 2023 r.

1 Tm 1, 15-17; Łk 6, 43-49

Wspomnienie świętych męczenników Korneliusza, papieża i Cypriana, biskupa

ks. Marek Studenski

Wychowanie przez świadectwo

„Chrystus Jezus przyszedł na świat zbawić grzeszników, spośród których ja jestem pierwszy. Lecz dostałem miłosierdzia po to, by we mnie pierwszym Jezus Chrystus pokazał całą wielkoduszność jako przykład dla tych, którzy w Niego wierzyć będą na życie wieczne” (1 Tm 1, 15-16).

Św. Paweł nawiązuje do swego dawnego życia sprzed nawrócenia i pisze, że objęło go miłosierdzie Jezusa, dzięki czemu mógł stać się przykładem dla innych. Teraz może nie tylko mówić o łasce Jezusa, ale swoim życiem pokazywać, że On jest i działa.

„Palimpsest” to rękopis zapisany na jakimś materiale, na przykład na pergaminie, z którego usunięto wcześniej napisany tekst. Pergamin był bardzo cenny, dlatego używano go wielokrotnie. Ścierano wcześniejsze teksty i zapisywano nowe. Nigdy nie udało się jednak całkowicie zetrzeć poprzedniego zapisu. Dziś specjaliści potrafią odczytać poprzednie warstwy tekstu. Podobnie jest z nami. Zmieniamy życie, ale nasza historia jakoś nam stale towarzyszy.

Pan Bóg potrafi nasze wady, a nawet grzechy, wykorzystać dla naszego dobra i dla dobra bliźnich.

Małżonkowie, którzy byli o krok od rozpadu, przetrwali kryzys. Ich miłość małżeńska jeszcze bardziej się rozwinęła: Ponieważ to przeżyliśmy, wiemy, co mogliśmy stracić, nie dopuścimy po raz drugi do takiej sytuacji.

Człowiek uzależniony od alkoholu – jego bliscy proszą, żeby nie pił, on jednak nie reaguje na ich przestrogi. Tymczasem docierają do niego słowa kolegi - trzeźwego alkoholika. Myśli sobie: On przeżywał to samo, co ja, a teraz żyje w trzeźwości. Ja też dam radę.

Dobrze, że w życiu, jak na palimpseście, towarzyszą nam ślady przeszłości, bo nawet grzeszną przeszłość Pan Bóg może spożytkować dla dobra bliźniego. O tym właśnie mówi dziś św. Paweł – jako grzesznik dostał miłosier-

dzia i dzięki temu jest żywym dowodem wielkoduszności Jezusa i Jego mocy.

Najskuteczniejszym narzędziem w procesie wychowania jest osobowość wychowawcy. Nie może on być aktorem wcielającym się w jakąś rolę, ale powinien przemawiać świadectwem swojego życia, nieraz także poprzez przewyżnione niepowodzenia i błędy.

Modlitwa wiernych

Kończąc przeżywanie tegorocznego Tygodnia Wychowania polećmy Bogu wszystkie nasze intencje, zawierzmy w Jego ręce sprawę kształtowania serc i umysłów dzieci i młodzieży:

1. Módlmy się za pasterzy Kościoła, by swoim życiem dawali świadectwo działania łaski Jezusa. **Ciebie prosimy...**
2. Módlmy za wszystkie narody ziemi, prośmy, by na całym świecie nastął upragniony pokój.
3. Módlmy się za wszystkich, którzy wspierają dzieło wychowania – za lekarzy, psychologów, terapeutów, pracowników poradni psychologicznych i pedagogicznych, by ich praca przynosiła oczekiwane owoce.
4. Módlmy się za młodych ludzi dotkniętych przez różnego rodzaju uzależnienia, aby z pomocą bliźnich w Jezusie odnaleźli drogę powrotu do wolności.
5. Módlmy się za zmarłych rodziców, wychowawców, nauczycieli, duszpasterzy i katechetów, aby mogli cieszyć się oglądaniem Boga w niebie.
6. Módlmy się za naszą wspólnotę, byśmy słowem i czynem potrafili dawać świadectwo o Bogu, który jest Miłością.

Królowi wieków, nieśmiertelnemu, niewidzialnemu, Bogu samemu –
cześć i chwała na wieki wieków.